

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 34/09

23 kwietnia 2009 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-544/07

Uwe Rüffler / Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

PRAWO WSPÓLNOTOWE SPRZECIWIĄ SIĘ ODMOWIE OBNIŻENIA PODATKU DOCHODOWEGO O KWOTĘ SKŁADEK NA UBEZPIECZENIE ZDROWOTNE ZAPŁACONYCH W INNYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM

Ograniczenie prawa do obniżenia podatku, takie jak przewidziane w polskich przepisach, stanowi obiektywnie nieuzasadnione ograniczenie swobody przemieszczania się i pobytu

Zgodnie z polskimi przepisami¹ tylko składki na ubezpieczenie zdrowotne zapłacone na rzecz polskiej instytucji ubezpieczeniowej mogą być odliczone od podatku dochodowego.

U. Rüffler mieszkał i pracował w Niemczech, a następnie osiedlił się w Polsce, gdzie stale zamieszkuje od 2005 r. jako emeryt. W chwili powstania sporu jedyny dochód U. Rüfflera obejmował dwa świadczenia rentowe otrzymywane w Niemczech, : rentę zdrowotną podlegającą opodatkowaniu w tym państwie członkowskim oraz rentę zakładową wypłacaną przez spółkę Volkswagen, która podlegała opodatkowaniu w Polsce.

W 2006 r. U. Rüffler zwrócił się do polskich organów podatkowych o obniżenie podatku dochodowego, któremu podlega w Polsce z tytułu renty zakładowej otrzymywanej w Niemczech, o kwotę zapłaconych w Niemczech składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Ponieważ jego wniosek został oddalony, U. Rüffler złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, który zwrócił się do Trybunału z pytaniem dotyczącym zgodności ograniczenia prawa do obniżenia podatku z prawem wspólnotowym.

Na wstępie Trybunał przypomniał, że osoba, która po przejściu na emeryturę opuszcza państwo członkowskie, którego jest obywatelem i w którym wykonywała całość swej działalności zawodowej, w celu osiedlenia się w innym państwie członkowskim, korzysta z prawa do swobodnego przemieszczania się i swobodnego pobytu, przysługującego na mocy traktatu WE wszystkim obywatelom Unii na terytorium państw członkowskich.

Trybunał podkreślił następnie, że ułatwienia przyznane przez traktat w dziedzinie przepływu osób nie mogłyby być w pełni skuteczne, gdyby obywatel państwa członkowskiego mógł zostać zniechęcony do korzystania z nich przez przeszkody dotyczące jego pobytu w przyjmującym

¹ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w brzmieniu znajdującym zastosowanie w sprawie zawisłej przed sądem krajowym.

państwie członkowskim, ustanowione przez ustawodawstwo krajowe, które przewiduje niekorzystne konsekwencje skorzystania z tychże ułatwień.

Trybunał stwierdził, że takie unormowania, jak te wynikające z prawa polskiego, wprowadzają różnicę w traktowaniu podatników będących rezydentami w zależności od tego, czy składki na ubezpieczenie zdrowotne nadające się do obniżenia kwoty podatku dochodowego należnego w Polsce zostały zapłacone w ramach krajowego systemu obowiązkowych ubezpieczeń zdrowotnych, czy też nie. Na podstawie takich przepisów prawo do obniżenia podatku przysługuje tylko podatnikom, których składki na ubezpieczenie zdrowotne są płacone w państwie członkowskim opodatkowania.

Trybunał podniósł, że podatnicy będący rezydentami, którzy płacą składki w polskim systemie ubezpieczeń zdrowotnych oraz podatnicy objęci systemem obowiązkowych ubezpieczeń zdrowotnych innego państwa członkowskiego znajdują się w sytuacjach porównywalnych pod względem zasad opodatkowania, ponieważ zarówno jedni, jak i drudzy podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Polsce.

W związku z powyższym opodatkowanie ich dochodu w tym państwie członkowskim powinno być dokonywane według tych samych zasad, a w konsekwencji, przy uwzględnieniu tych samych ulg podatkowych, w tym prawa do obniżenia podatku dochodowego.

Analizowane przepisy krajowe, w zakresie, w jakim uzależniają przyznanie ulgi podatkowej z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne od warunku, by składki te były płacone na rzecz polskiej instytucji ubezpieczeń zdrowotnych i prowadzą do odmowy przyznania tej ulgi podatnikom, którzy zapłacili składki na rzecz instytucji z innego państwa członkowskiego, działają na niekorzyść podatników, którzy tak jak U. Ruffler skorzystali z przysługującej im swobody przemieszczania się i opuścili państwo członkowskie, w którym wykonywali całość swej działalności zawodowej, w celu osiedlenia się w Polsce.

Trybunał uznał, że takie ograniczenie prawa do obniżenia podatku dochodowego, jak wynikające z prawa polskiego, stanowi obiektywnie nieuzasadnione ograniczenie swobody przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.

Okoliczność, że z jednej strony, niemiecka instytucja obowiązkowych ubezpieczeń pokrywa tylko koszty świadczeń rzeczywiście udzielonych U. Rufflerowi, a z drugiej strony, że gdy nie korzysta on ze świadczeń opieki zdrowotnej, to nie przyczynia się do finansowania polskiego systemu ubezpieczeń zdrowotnych, nie ma w tym zakresie znaczenia.

Trybunał podniósł, że okoliczność, iż koszty świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych obywatelom niemieckim mieszkającym w Polsce są zwracane polskiemu Narodowemu Funduszowi Zdrowia przez właściwą niemiecką instytucję ubezpieczeniową, wynika ze stosowania regulacji wspólnotowej w dziedzinie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego². Trybunał przypomniał także, że okoliczność, iż ze względu na obowiązek przestrzegania przepisów prawa wspólnotowego, państwom członkowskim nie przysługuje możliwość określania zakresu stosowania ich własnego ustawodawstwa i ustawodawstwa innego państwa członkowskiego, stoi na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie próbowały

² Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym przez rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, s. 1).

faktycznie, za pomocą przepisów podatkowych, kompensować brak przynależności oraz fakt, że składki nie są odprowadzane do ich systemu zabezpieczenia społecznego.

Trybunał orzekł, że państwo członkowskie nie może mniej korzystnie traktować pobytu i opodatkowania podatników będących rezydentami, którzy na podstawie regulacji wspólnotowej w dziedzinie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego płacą składki do systemu zabezpieczenia społecznego innego państwa członkowskiego.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: BG, CS, FR, DE, EN, ES, EL, IT, NL, PL, RO, SK, SL

*Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-544/07>
Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.*

*W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053*